

N O R T H - F O L K E .

*N*orfolcia, vulgo *Northfolke*, id est, si Latine interpreteris, *Borealis populus*, Suffolciæ ad Boream prætenditur, à qua duobus illis, quos dixi, fluviois *Ouse* minimo, & *Waveney* in diversa fluentibus sejungitur, ab Euro & Septentrione littora magno fremitu diverberat Oceanus Germanicus, qui admodum piscosus, à Zephyro *Ouse* major, flumen divortii suis ludens à Cantabrigiensibus secludit. Regio est ampla, fere omnis campestris, nisi qua faciles assurgunt colles, admodum opulenta, ovium gregibus refertissima, cuniculisque in primis ferax, & populosis pagis distincta plurimis (præter oppida enim mercatoria xxvi, villas, & pagos sexcentos viginti quinque exhibet) aquis irrigua, sylvis non omnino indiga. Solum pro locorum diversitate varium, alicubi pingue, luxurians, & succulentum, scilicet in *Mersland*, & *Flegg*; alibi, maxime qua Occasum spectat tenuis, leve, & sabulosum, alibi argillosum, & cretaceum. Verum soli bonitatem vel ex eo colligas, unde Varro colligere jubet, quod incolæ optime niteant, ut taceam ingenia versutissima, & in jure nostro municipali acerrima; adeo ut fecundissima Jurisconsultorum alitrix & olim, & nunc habeatur, atque etiam ex infima plebe non pauci reperiantur, qui, ut ait ille, si nihil sit litium, lites tamen ex juris apicibus serere calleant. Sed ne dum brevis esse velim, digressionibus longior fiam; ab his ad loca stilum convertam, & ab Australi latere exorsus, potiora & antiquiora paucis percurram.

Sitomagus.
Thetford.

Magus.

Ad *Ouse* minimum, ubi *Thet* fluviois est Suffolciæ profusus confluit, loco inferiori apponitur vetusta illa quam memorat Antoninus Vrbs SITOMAGVS, corrupte in antiquæ Tabulæ fragmentis SIMOMAGVS, & SINOMAGVS, nunc *Thetford*, Saxonice *Þeotford*, manente prioris nominis parte cum Germanica adjectione, quæ *Vadum* sonat. Ut enim Sitomagus Britanniæ urbem ad *Sit* fl. qui nunc *Thet*, denotat (*Magus* etenim urbem significasse docet Plinius) sic *Thetford* Anglice *vadum Theti* denotat, nec multum absonant hæc nomina *Sit* & *Thet*. Raris nunc est habitatoribus, licet satis ampla, olim vero frequens & celebrata, & præter alia vetustatis indicia, molem ostendit in magnam altitudinem aggestam, duplicique vallo munitam, & mœnibus, ut ferunt, olim firmatam, quam Romanorum fuisse opus credunt nonnulli, vel potius Saxonorum regum, ut volunt alii, sub quibus longo tempore fuit florentissimum. Sed Sueni Daniarum, qui anno MIII igni dedit, & VI post anno novo Danorum furore direptum dignitatem amisit omnem. Ad quam restituendam Arfastus Episcopus sedem Episcopalem *Elmhams* huc transtulit, & qui huic subrogatus Guilielmus ad eam exornandam nihil non fecit, adeo ut sub Rege Edwardo *Confessore* Burgenses censerentur DCCC XLVII, & Guilielmi *Conquestoris* tempore DCCXX *Mansuræ*, quarum CCXXIII fuerunt vacuæ, *Britannia*.

summusque Magistratus *Consul* diceretur. Verum cum Herbertus cognomento *Loftenga*, quoniam totus ex adulatione compositus, qui tertius malis artibus, & pretio in hunc honorem irrepsit, cathedram hinc *Norwicum* deportasset, quasi confecta, iterum elanguit: nec Cluniacensium cœnobio quod illius opera extructum, Episcopi absentiam solari potuit. Cœnobium autem illud extruxit Hugo *Bigod*. Sic enim ille in foundationis autographo scribit, *Ego Hugo Bigod Dapifer Regis Henrici, ipso concedente, & consilio Herberti Episcopi Norwici constitui monachos Cluniacenses in Ecclesia S. Mariae, quæ fuit sedes Episcopalis Thetford, quam eis dedi, & postea fundavi aliam magis idoneam ad usum ipsorum extra villam*. Tunc tamen maxima pars urbis, quæ in citeriori ripa fuerat, paulatim concidit, altera pars licet multum decreverit, ante unum tamen & alterum sæculum septem templis, præter tria monasteriola, effluit, quorum alterum constructum ferunt in memoriam Anglorum & Danorum qui hic occubuerunt. In proximo enim historici nostri Edmundum illum sanctissimum Regem paulo ante interitum, horis amplius septem cum Danis non sine horrenda strage dimicasse produnt, & æquo Marte tandem discessisse: ita utrisque alternans belli fortuna omnem sensum excusserat.

Ad *Waveney*, qui alter est à fluviis limitaneis, & in Ortum fertur, haud procul à fontibus *Buckenham*, & *Keninghall* visuntur. Hoc, cui ab *Icenis* nomen relictum videatur, honoratissimæ *Howardorum* familiæ sedes est, quorum gloria major est, quam quæ à *Bucchanani* invidia infringatur. Illud vero, cui à fagis, quas *Bucken* Saxones vocant, nomen factum existimo, castrum est longe pulcherrimum & munitissimum, quod à Guilielmo D' *Aubigny* sive *Albineio* Normanno, cui *Conquestor* dederat, conditum, per ejus posteros, qui *Arundeliæ* Comites erant, ad *Tatfallos*, & ab illis per *Caley*, atque *Cliffonos* ad *Knevetorum* familiam tandem descendit. *Knevetorum* hæc per vetusta est familia, & jam inde à *Ioanne Knevet* Angliæ sub Edwardo Tertio Cancellario clarissima, & magnis nuptiis honorata quasi ramos longe diffudit. Præter enim hos de *Buckenham*, hinc orti sunt clarissimi Equites *Henricus Knevet* de *Wiltshire*, & *Thomas Knevet* de *Ashebywell-Thorp*. Oppidulum illud est vicinum quod à *Thorpis* jam olim equestris ordinis per *Tilneios* & Dominos *Bourchieros* de *Berners* tandem ad Thomam illum *Knevet* hæreditario est devolutum. Tenetur vero *Buckenham* illa ea lege ut domini sint pincernæ in inauguratione Regum Angliæ. Ut (nec alienum sit notare) in *Carleton* viculo adjuncto Radulphus de *Carleton* & alius quispiam, terras tenuerunt per servitium deferendi *pastillos centum balecum de primis ad Dominum Regem ubicunque fuerit in Anglia*. Verum fluvius hic statim *Disce* nunc *Dis* subluit oppidulum non ignotum, quod Rex *Henricus Primus* *Richardo* de *Lucy* elargitus est, & ille statim in *Walterum Filium Roberti* transtulit cum filia, è cujus posteris *Robertus Fitz-Walter* ab Edwardo Primo *Merca-*

Keninghall,
Buckenham.

Knevetorum
familia.

Baro
Bourchier
de Berners.

Dis.